

LETRES I MOLECULES

**Ciència, tecnologia
i humanitats a la
literatura catalana**

[...] em sembla haver arribat a entendre què vol dir allò de barrejar indestriablement vida i literatura, viure la vida “literàriament”, potser millor, “poèticament”: cada gest, cada moment és una figura retòrica, i sistemàticament l’humil, limitat pobre significant sap que no està a l’altura del Significat escàpol [...]

Maria-Mercè Marçal,
La passió segons Renée Vivien
(1994)

HUMANITATS

Càtedra
Pompeu Fabra

upf.

Ciència i poesia són,
tanmateix, amor, car és
l'amor qui fa entenedores
les coses.

Guerau de Liost (1948)
“El nostre verb social”, dins
Obra completa (1983)

HUMANITATS

Càtedra
Pompeu Fabra

upf.

Maria tenia joia de veure horitzons; li semblava que entrava llum dintre la tortura que portava al pit i les cames que a penes la podien sostenir [...]. Pensava: “Quan estaré ben curada i ben forta he de viure immensament tot lo que ara he deixat de viure.”

Miquel de Palol,
Camí de llum (1909)

HUMANITATS

Càtedra
Pompeu Fabra

upf.

Cal recordar, cal evocar,
no hi ha art més temporal
que la literatura. Podem
emmalaltir amb el record
però potser, al final del llarg
i lent procés de l'escriptura,
descobrirem que hi ha
alguna cosa, que hi ha algú,
a l'altra banda, que encara
batega, que encara existeix.

Montserrat Roig,

*Digues que m'estimes encara
que sigui mentida (1991)*

HUMANITATS

Càtedra
Pompeu Fabra

upf.

On són les novel·les?
Les novel·les no es troben
més que en la imaginació
dels novel·listes, els seus
personatges són pures
il·lusions del seu esperit,
que els lectors confonen,
per esperit de modèstia,
amb ells mateixos.
Un món actiu, actuant
—de quina manera!—,
però que no pot expressar-se,
es troba explicat en les
novel·les. Però l'acció de les
novel·les és el secret dels
qui les llegeixen.

Josep Pla,
El carrer estret (1951)

HUMANITATS

Càtedra
Pompeu Fabra

upf.

